

UZASADNIENIE

Powód – M. B. (1) wniósł pozew o zwolnienie od zabezpieczenia ruchomości zajętych w toku postępowania zabezpieczającego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Międzyrzeczu Ł. N. (1) w postaci zagęszczarki A. D. nr ewidencyjny (...) oraz baraków blaszanych oznaczonych numerami ewidencyjnymi (...) prowadzonego na rzecz uprawnionego – R. W. (1) oraz zasądzenie od pozwanego zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwu powód podał, że postępowanie zabezpieczające było prowadzone na podstawie nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu nakazowym przez Sąd Okręgowy w Szczecinie w dniu 10 marca 2016r., sygn. VIII Gnc 159/16 przeciwko obowiązanemu – Przedsiębiorstwu (...) ' (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S.. W toku tego postępowania dokonano zajęcia ruchomości wymienionych w pozwie, które stanowią własność powoda. Powód wezwał uprawnionego R. W. (1) do zwolnienia ruchomości od zabezpieczenia, wobec tego wezwania pozwany nie uczynił zadość.

W odpowiedzi na pozew pozwany – R. W. (1) wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda zwrotu kosztów procesu. Pozwany przyznał że na jego rzecz jao uprawnionego było przeprowadzone postępowanie zabezpieczające, w którym dokonano zajęcia ruchomości objętych powództwem o zwolnienie od zabezpieczenia. Podniósł ponadto, że postępowanie to zostało zakończone postanowieniem komornika z dnia 13 lipca 2016 roku, co czyni powództwo niezasadnym, zajęte na poczet zabezpieczenia ruchomości znajdowały się w chwili zajęcia w posiadaniu obowiązanego i były przez niego użytkowane, świadkiem czynności komornika był C. B. – pracownik obowiązanego. Pozwany wskazał, że w pozwie nie przedstawiono dowodów na okoliczność prawa własności powoda do zajętych na zabezpieczenia ruchomości, ponadto zaprzeczył jakoby powód okazał pozwanemu dokument wskazujący na prawo własności zajętych ruchomości, przyznał że otrzymał wezwanie powoda do zwolnienia ruchomości od zabezpieczenia w dniu 5 sierpnia 2016 roku, co nastąpiło po wniesieniu powództwa o zwolnienie ruchomości od zabezpieczenia.

Na rozprawie w dniu 8 listopada 2016 roku powód nie był obecny, pozwany podtrzymał stanowisko wyrażone w odpowiedzi na pozew oraz złożone wnioski dowodowe.

W piśmie procesowym z dnia 22 listopada 2016 roku powód wniósł o umorzenie postępowania i nie obciążanie go kosztami procesu. W uzasadnieniu pisma powód podał, że o zajęciu na poczet zabezpieczenia ruchomości wymienionych w pozwie dowiedział się w dniu 28 lipca 2016 roku, a wezwanie adresowane do pozwanego wysłał w dniu 3 sierpnia 2016 roku. W dniu doręczenia odpowiedzi na pozew, powód powziął informację o zakończeniu postępowania zabezpieczającego, dlatego też wniósł o umorzenie postępowania w sprawie o zwolnienie ruchomości od zabezpieczenia.

Na rozprawie w dniu 15 grudnia 2016 roku powód nie był obecny, pozwany nie wyraził zgody na cofnięcie pozwu bez zrzeczenia się roszczenia. Podtrzymał żądanie oddalenia powództw w całości i zasądzenia od powoda zwrotu kosztów procesu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Skwierzynie Ł. N. (1) wszczął w sprawie km 858/16 postępowanie zabezpieczające na wniosek uprawnionego R. W. (1) przeciwko obowiązanemu Przedsiębiorstwu (...) Sp. z o.o. W S. na podstawie nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 10 marca 2016 roku, sygn. VIII Gnc 159/16.

W dniu 21 czerwca 2016 roku Komornik dokonał zajęcia ruchomości znajdujących się w C. na zabezpieczenie wierzytelności przysługującej R. W. na podstawie nakazu zapłaty Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 10 marca 2016 roku, w tym m.in.: pod poz. 5-8 baraki blaszane o numerach ewidencyjnych (...) oraz pod poz. 11 zagęszczarki A. (...)

o nr ewidencyjnym (...). Zajęcia dokonano w obecności świadka C. F., zajęte ruchomości pozostawiono pod dozorem obowiązane.

Pismem z 7 lipca 2016 roku M. B. został zawiadomiony o zajęciu ruchomości wymienionych w protokole zajęcia z dnia 21 czerwca 2016 roku oraz pouczone o prawie żądania zwolnienia ruchomości od egzekucji. Komornik doręczył M. B. zawiadomienie wraz z odpisem protokołu zajęcia w dniu 28 lipca 2016 roku.

Dowód:

- zawiadomienie o zajęciu ruchomości z dn. 07.07.2016r. - k. 7,
- protokół zabezpieczenia ruchomości z dn. 21.06.2016r. - k. 9-13,
- zawiadomienie o zajęciu ruchomości z dn. 07.07.2016r. - akta Km 858/16.

Postanowieniem z 13 lipca 2016 roku Komornik Sądowy Ł. N. zakończył postępowanie zabezpieczające w sprawie, ustalił koszty zastępstwa uprawnionego w tym postępowaniu w wysokości 3.600 zł, ustalił koszty postępowania zabezpieczającego w wysokości 10.342,11 zł i wezwał obowiązane do zapłaty kwoty 237,13 zł tytułem poniesionych kosztów postępowania.

Dowód:

- postanowienie z dnia 13.07.2016r. - k. 36-37

Pismem z 1 sierpnia 2016 roku M. B. wezwał R. W. do zwolnienia od zabezpieczenia ruchomości : zagęszczarki A. (...), nr ewidencyjny (...) oraz baraków blaszanych o nr (...), oświadczył ponadto, że wymienione ruchomości stanowią jego własność. Pismo zostało nadane pocztą w dniu 3 sierpnia 2016 roku, a doręczono je R. W. w dniu 5 sierpnia 2016 roku.

Dowód:

- wezwanie z dn. 01.08.2016r. z potwierdzeniem nadania - k. 14-15,
- wydruk z systemu śledzenia przesyłek Poczty Polskiej – k. 39.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się w całości niezasadne.

Powód domagał się zwolnienia ruchomości od zabezpieczenia na podstawie art. 841 § 1 kpc, zgodnie z którym osoba trzecia może w drodze powództwa żądać zwolnienia zajętego przedmiotu od egzekucji, jeżeli skierowanie do niego egzekucji narusza jej prawa. Na gruncie wykonywania zarządzeń tymczasowych poprzez zastosowanie przepisów o egzekucji świadczeń pieniężnych w oparciu o przepis art. 743 kpc w brzmieniu pierwotnym, obowiązującym do dnia 04.02.2005r. Sąd Najwyższy stwierdził, że w postępowaniu zabezpieczającym na podstawie art. 743 kpc mają zastosowanie zarówno przepisy ogólne normujące ten sposób egzekucji, jak i przepisy regulujące korzystanie ze środków prawnych właściwych prawu egzekucyjnemu. Przeciwno czynnościom, które spowodowały naruszenie praw osoby trzeciej mimo dokonania ich zgodnie z przepisami prawa egzekucyjnego, osoba ta może skutecznie reagować jedynie w drodze powództwa o zwolnienie zajętego przedmiotu od egzekucji (uchwała Sądu Najwyższego z 13.02.1981r., III CZP 71/80). W doktrynie wskazuje się także, że powództwo o zwolnienie egzekucji przysługuje również, gdy zajęcie przedmiotu nastąpiło na podstawie postanowienia sądu o udzieleniu zabezpieczenia (art. 747 pkt 1 kpc, tak: Kodeks postępowania cywilnego. Tom II. Komentarz. Art. 730-1217, pod red. J. Jankowski, wyd. C.H. Beck, 2015). W ocenie Sądu, powodowi przysługiwało zatem powództwo o zwolnienie zajętych ruchomości na poczet zabezpieczenia wierzytelności pozwanego na podstawie art.841 § 1 kpc w zw. z art. 743 § 1 kpc.

Powód złożył w toku procesu wniosek o umorzenie postępowania, który należało potraktować jako wyrażone konkludentnie oświadczenie o cofnięciu pozwu, prowadzące do rezygnacji z dochodzenia żądania. Zgodnie z art. 203 § 1 kpc pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku. Wobec braku woli zrzeczenia się przez powoda roszczenia o zwolnienie zajętych ruchomości tak od zabezpieczenia, jak i egzekucji oraz sprzeciwu pozwanego na cofnięcie pozwu bez zrzeczenia się roszczenia, oświadczenie powoda należało uznać za nieskuteczne. Podlegało zatem rozpoznaniu w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy.

Stan faktyczny sprawy Sąd ustalił na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w procesie. Co do okoliczności istotnych powództwa, służących wykazaniu, że: zajęte ruchomości objęte pozwem stanowią przedmiot prawa własności przysługującego powodowi oraz że doszło do naruszenia prawa powoda jako osoby trzeciej na skutek zajęcia ruchomości w postępowaniu zabezpieczającym jedynym środkiem dowodowym przedstawionym przez powoda było oświadczenie z dnia 29 lipca 2016r. , w którym M. B. stwierdził, że jest właścicielem baraków o nr (...) od 2006 roku. Powód nie zaoferował Sądowi żadnego innego środka dowodowego wskazującego, że ruchomości których pozew dotyczy stanowią jego własność. Okoliczności wskazywane w pozwie należało uznać zatem za nieudowodnione, albowiem prawo własności do zagęszczarki A. D. nie zostało w żaden sposób wykazane, a co do własności baraków oświadczenie powoda należy uznać za niewystarczające do wykazania nabycia prawa własności. W szczególności powód nie przedstawił żadnej umowy bądź innego dokumentu wskazującego na nabycie własności przedmiotowych ruchomości. Oświadczenie powoda z 29 lipca 2016r. jest dokumentem prywatnym, który zgodnie z art. 245 kpc stanowi dowód wyłącznie tego, że powód złożył oświadczenie o treści zamieszczonej w dokumencie, a więc wskazuje tylko na to, że powód twierdzi że jest ich właścicielem. Ale to nie jest jeszcze dowód na prawo własności do tych ruchomości. Twierdzenie powoda nie jest tożsame z wykazaniem prawa własności tych ruchomości, które winno nastąpić za pomocą środków dowodowych wskazujący na przeniesienie prawa własności ruchomości na powoda. W pozwie powód wniósł o dopuszczenie dowodu z jego przesłuchania na okoliczność prawa własności zajętych ruchomości jednakże pomimo prawidłowego wezwania i doręczenia powodowi wezwania na rozprawę celem jego przesłuchania, powód nie stawiał się, wobec czego dowód ten należało pominąć. W toku procesu inne środki dowodowe na istotne okoliczności sprawy nie zostały przedstawione, zatem powództwo nie mogło zostać uwzględnione. Jako że prawo własności do wymienionych w pozwie ruchomości nie zostało udowodnione, powództwo o zwolnienie ich od zajęcia na poczet zabezpieczenia należało oddalić jako niezasadne.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc w zw. z art. 99 kpc.

Zgodnie z art. 98 § 1 kpc strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Do niezbędnych kosztów procesu prowadzonego przez stronę osobiście lub przez pełnomocnika, który nie jest adwokatem, radcą prawnym lub rzecznikiem patentowym, zalicza się poniesione przez nią koszty sądowe, koszty przejazdów do sądu strony lub jej pełnomocnika oraz równowartość zarobku utraconego wskutek stawiennictwa w sądzie. Suma kosztów przejazdów i równowartość utraconego zarobku nie może przekraczać wynagrodzenia jednego adwokata wykonującego zawód w siedzibie sądu procesowego (§ 2). Stronom reprezentowanym przez radcę prawnego, rzecznika patentowego lub Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa zwraca się koszty w wysokości należnej według przepisów o wynagrodzeniu adwokata.

W sprawie nie znajduje zastosowania art. 102 kpc. Powód nie wykazał istnienia szczególnie uzasadnionych powodów wskazujących na to, że obciążenie go kosztami procesu byłoby sprzeczne z zasadami współżycia społecznego lub słuszności. Powód w dniu 3 sierpnia 2016r. wysłał do pozwanego wezwanie do zwolnienia ruchomości od egzekucji, a w dniu 5 sierpnia 2016r. nadał na poczcie pozew skierowany do tutejszego Sądu. Nawet jednak upływ dłuższego terminu oraz wyrażenie przez pozwanego braku woli zwolnienia zajętych ruchomości nie skutkowałyby przyjęciem, że obciążenie powoda kosztami nie jest uzasadnione. Powód wniósł o umorzenie postępowania wskazując, że w toku procesu powziął informacje o zakończeniu postępowania zabezpieczającego. Okoliczność ta nie ma jednak znaczenia dla skuteczności dochodzenia przez powoda ochrony prawnej przed egzekucją albowiem dokonane w

sprawie Km 858/16 zabezpieczenie ma za cel skierowanie do zajętych ruchomości egzekucji w razie powstania tytułu wykonawczego uprawniającego powoda do otrzymania od pozwanego świadczenia. Zakończenie postępowania zabezpieczającego nie uchyla zatem wskazanego naruszenia praw osoby, której przysługuje prawo własności zajętych ruchomości i nie jest uzasadnionym powodem odstąpienia od dochodzenia powództwa. Nie ma zatem wpływu na rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów procesu.

Powód nie dokonał w procesie skutecznego cofnięcia powództwa, a żądanie zgłoszone w procesie zostało oddalone jako niezasadne, zatem jest w rozumieniu art. 98 § 1 kpc stroną przegrywającą, która winna pozwanemu zwrócić koszty niezbędne do celowej obrony. Na podlegające zwrotowi koszty złożyły się; ustalona na podstawie art. § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych koszty zastępstwa pozwanego w procesie w wysokości 360 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł.